

[Lars P. Jensen.]

for ændrede skattesatser i snart mange år været ret uforandret. Ejendomsskatterne går tilbage bl. a. som følge af fikseringer af ejendomsskylden til staten.

Jeg vil derefter gerne give udtryk for tilfredshed med omlægningen af finanslovsforslaget, hvor vi for første gang har den nye nomenklatur både på regnskab, budget og forslag, nemlig i § 22, statsanstalten for livsforsikring. Sådan vil det blive fremover for alle paragraffer, når man bliver færdig med ændringsforslagene dertil. Jeg synes, det er en lettelse. Lettelserne bliver selvfølgelig først åbenbare den dag, vi har denne opstilling på samtlige paragraffer. I forbindelse med den ændring med hensyn til forholdet over for nationalbanken, som den højtærede finansminister har foreslået, og som var til første behandling i går, tror jeg, vi når frem til en finanslov, der ikke alene for finansudvalget og for det høje ting, men også for befolkningen er lettere at finde ud af end den nugældende.

Inden jeg går videre, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om finanslovsforslagets behandling. Mange uden for denne sal tror, at denne diskussion og diskussionerne ved de øvrige behandlinger i salen er det eneste, der sker med bevillingslovsforslagene, men det er det mindste af det hele. Når diskussionen er færdig, tager finansudvalget fat på den måde, at hvert medlem af udvalget gennemgår et afsnit af finansloven, der, kan jeg godt sige, meget grundigt gennemgås for udvalgets øvrige medlemmer. Efter eller under gennemgangen stilles der til ministeren en række spørgsmål, som til dels besvares skriftligt og senere optrykkes i udvalgets betænkning, som forelægges folketinget. Derefter stilles der af ministeren et meget stort antal ændringsforslag, som gennemgås på samme måde som finanslovsforslaget med spørgsmål til ministre dels med skriftlige besvarelser, dels med personligt møde i udvalget. Derefter afgives en tillægsbetænkning med disse ændringsforslag, som så kommer til behandling i folketingssalen.

Tillægsbevillingslovsforslaget behandles på nøjagtig samme måde, og finansloven og tillægsbevillingsloven udgør derefter statsregnskabet. Dette gennemgås derefter af statsrevisorerne, der efterser, om forbrug svarer

til bevilling. Revisionsdepartementerne, tidligere hovedrevisoraterne, gennemgår ligeledes statsregnskabet og afgiver betænkning til statsrevisorerne, som igen afgiver betænkning over statsregnskabet. Denne betænkning forelægges folketinget og behandles her, hvorefter et folketingsudvalg gennemgår den og afgiver indstilling til folketinget.

Jeg tror, man roligt kan sige, at bevillingsagerne, d. v. s. finanslov- og tillægsbevillingslovsforslag får en særdeles grundig behandling i alle instanser. Jeg er overbevist om, at samme grundighed er til stede, når forslagene udarbejdes i ministerierne.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at i folketingsåret 1958-59 har finansudvalget i 86 møder behandlet 788 aktstykker, 13 fortrolige skrivelser, 65 grundforbedringsager, forslag til finanslov for finansåret 1959-60 og de hertil stillede 503 ændringsforslag, forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1958-59 og de hertil stillede 516 ændringsforslag, og 2 forslag til love om optagelse af statslån i udlandet.

Vedrørende 166 spørgsmål er der afholdt samråd med ministrene, således 42 med undervisningsministeren, 14 med ministeren for offentlige arbejder, 13 med socialministeren, 12 med finansministeren, 12 med landbrugsministeren, 11 med boligministeren, 10 med ministeren for Grønland, 10 med justitsministeren, 10 med forsvarsministeren, 10 med handelsministeren, 9 med indenrigsministeren, 6 med arbejdsministeren, 3 med udenrigsministeren, 2 med statsministeren og 2 med kirkeministeren. I 10 sager har finansudvalget foretaget besigtigelser, og der er foretaget 2 besigtigelsesrejser, hver af 3 dages varighed.

Må jeg hertil føje, at kun 13 af disse 788 aktstykker ikke blev færdigbehandlet i finansudvalget, d. v. s. ikke vedtaget enten af hele udvalget eller af et flertal. Af de 788 aktstykker var der kun 42, der ikke blev vedtaget med hele finansudvalgets tilslutning. Det siger noget om, at sagerne behandles grundigt i ministerierne, inden de kommer i finansudvalget.

Her er der imidlertid et spørgsmål, jeg gerne vil rejse over for den højtærede minister. Vi får en hel masse skrivelser om sager, hvor beløbene er så små, at man ikke burde lade aktstykkerne trykke og sende til finansudvalget; vi har derfor i finansud-